माध्यान्द्रमास्य

ग्रहोते संश्मा विश्व हिया मृक्तानागहिला तरका गृक्षप्रवालित स उपवस्यः ॥ ७॥ तस्वैवालविक्तास् । यो महावायनश्चन पूर्वारशीयात्य किस् यो हवेखनशत्म

वृद्धारशावालमा इ स्वाहाता ॥ ए व्यवसाय महावालमा । यह महाति । वह मह

C. P. P TPR .P

भ्रोम् । नमो गणेशाय ॥ व्रतमुपैष्यन् । भ्रतरेणाक्वनीयं च गार्क्षत्यं च प्रा-ङ्गिष्ठन्नप उपस्पृशाति तचाद्प उपस्पृशत्यमध्यो वै पुरुषो यद्नृतं वद्ति तेन पृति-रत्तरतो मेध्या वाज्यापो मेध्यो भूवा व्रतमुपायानीति पवित्रं वाज्यापः पवित्रपू-तो व्रतमुपायानीति तस्माद्वाज्य्रप उपस्पृशति ॥१॥ सोजियमिवाभीचमाणो व्रत-मुपैति । अग्रे व्रतपते व्रतं चिर्ष्यामि तक्केयं तन्मे राध्यतामित्यग्निवै देवानां व्रतपतिस्तस्मा श्वैतत्प्राक् व्रतं चिर्ष्यामि तक्केयं तन्मे राध्यतामिति नात्र ति-रोक्तिमिवास्ति ॥ १ ॥ अय स७स्यिते विसृतते । अग्ने व्रतपते व्रतमचारिषं तदशकं तन्मे प्राधीत्यशकद्योतक्यो यज्ञस्य स७स्थामगन्नराधि क्यस्मै यो यज्ञस्य सध्स्थामगन्नेतेन न्वेव भूषिष्ठा- इव व्रतमुपयन्यनेन व्वेवोपेयान् ॥३॥ द्वयं वाण्इदं न तृतीयमस्ति । सत्यं चैवानृतं च सत्यमेव देवा अनृतं मनुष्या रद्मक्मनृतात्स-त्यमुपैमीति तन्मनुष्यभ्यो द्वानुपैति ॥४॥ स वै सत्यमेव वदेत् । एतइवै द्वा व्रतं चरित यत्सत्यं तस्मात्ते यशो यशो क् भवति य एवं विद्वांत्सत्यं वद्ति ॥५॥ ग्रय मण्स्यित विसृतते । रद्मक् य व्वास्मि सोऽस्मीत्यमानुषऽर्व वाऽव्तद्ध-वात यद्वतमुपैति न कि तद्वकल्पते यद्भ्यादिद्मक्ष मत्याद्नृतमुपैमीति तर् वलु पुनर्मानुषो भवति तस्मादिद्मकं य ठ्वास्मि सोऽस्मीत्येवं व्रतं विसृतित ॥ ६॥ ऋयातोऽशनानशनस्येव । तरुक्षाषाठः सावयसोऽनशनमेव व्रतं मेन मनो क् वै देवा मनुष्यस्याज्ञानित तज्श्नमेतद्वतमुपयत्तं विद्वः प्रातनी यद्यत